

KOC/3687/Ar/09

**SAMORZĄDOWE
Kolegium Odwoławcze**
w Warszawie
ul. Kielecka 44
02-530 Warszawa
tel. 022 622-49-61 do 4, fax 022 625-21-66

Warszawa, dnia 5 listopada 2009 r.

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie orzekającym:

1. Paweł Laudański – przewodniczący (spr.),
2. Marzena Milewska-Karczewska – członek,
3. Beata Szubielska – członek,

działając na podstawie art. 127 § 2 k.p.a. w zw. z art. 17 pkt 1 k.p.a., art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2001 r., Nr 79, poz. 856, z późn. zm.), po zapoznaniu się z odwołaniami wniesionymi przez Towarzystwo na Rzecz Ziemi, Stowarzyszenie Technologii Ekologicznych Silesia, Stowarzyszenie Ekologiczne Światowid, Stowarzyszenie Zielone Mazowsze oraz Stanisława Biegę od decyzji Prezydenta m. st. Warszawy Nr 607/OŚ/2009 z dnia 16 czerwca 2009 r. (znak: OS-IV-MSK-76242-196-47-08), ustalającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na realizacji instalacji do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznych w ramach modernizacji i rozbudowy Zakładu Unieszkodliwiania Stałych Odpadów Komunalnych przy ul. Gwarków 9 w Warszawie,

orzeka:

na podstawie 138 § 1 pkt 3 k.p.a. w zw. z art. 127 § 1 k.p.a. umorzyć niniejsze postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 28 października 2008 r. Zakład Unieszkodliwiania Stałych Odpadów Komunalnych w Warszawie wystąpił do Prezydenta m. st. Warszawy o ustalenie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na realizacji instalacji do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznych w ramach modernizacji i rozbudowy Zakładu. Wniosek ten wpłynął do siedziby organu pierwszej instancji w dniu 29 października 2009 r.

Pismem z dnia 12 marca 2009 r. Prezydent m. st. Warszawy poinformował, że dane o powyższym wniosku zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie, nadmieniając, iż „zainteresowani mogą zapoznać się z ww. dokumentami oraz składać uwagi i wnioski w terminie 21 dni, tj. od dnia 20 marca 2009 r. do dnia 10 kwietnia 2009 r.”.

Informacja tej treści została umieszczona na prowadzonej przez ów organ stronie internetowej w dniu 13 marca 2009 r., i znajdowało się na niej do dnia 13 kwietnia 2009 r., a nadto została umieszczona na tablicy ogłoszeń Urzędu Dzielnicy Targówek m. st. Warszawy w dniach 17-31 marca 2009 r.

Pismem z dnia 10 kwietnia 2009 r. Stowarzyszenie Zielone Mazowsze wystąpiło o dopuszczenie do udziału w postępowaniu wszczętym powyższym wnioskiem, zgłosiło także wnioski i uwagi dotyczące planowanego przedsięwzięcia. Pismo to wpłynęło do siedziby organu pierwszej instancji w dniu 15 kwietnia 2009 r.

Pismem z dnia 10 kwietnia 2009 r. Stowarzyszenie Ekologiczne Światowid zgłosiło wnioski i uwagi dotyczące planowanego przedsięwzięcia. Pismo to wpłynęło do siedziby

organu pierwszej instancji w dniu 15 kwietnia 2009 r.

Po rozpatrzeniu wspomnianego wniosku, decyzją Nr 607/OŚ/2009 z dnia 16 czerwca 2009 r. (znak: OS-IV-MSK-76242-196-47-08) Prezydent m. st. Warszawy ustalił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia dla opisanej w nim inwestycji.

Odwołania od powyższej decyzji złożyli Towarzystwo na Rzecz Ziemi, Stowarzyszenie Technologii Ekologicznych Silesia, Stowarzyszenie Ekologiczne Światowid, Stowarzyszenie Zielone Mazowsze oraz Stanisław Biega.

Wskazane odwołania zostały złożone w terminie ustawowym, a w dniu 1 września 2009 r. wpłynęły – wraz z aktami sprawy – do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie.

Pismem z dnia 29 września 2009 r. Kolegium wezwało Stanisława Biegę do wykazania, że po jego stronie istnieje interes prawny uzasadniający uznanie za stronę niniejszego postępowania w rozumieniu art. 28 k.p.a. Pismo to, pomimo dwukrotnego awizowania, nie zostało przez adresata odebrane.

W piśmie z dnia 26 października 2009 r. Stowarzyszenie Zielone Mazowsze podniosło, iż – w jego przekonaniu – art. 33 ust. 1 i 1a ustawy Prawo ochrony środowiska, jako naruszający prawo unijne, nie powinien być stosowany przez organy administracji publicznej, nawet wtedy, gdy w sprawie znajdują zastosowanie przepisy owej ustawy.

Rozpatrując niniejszą sprawę Kolegium zważyło co następuje:

I.1. Przede wszystkim konieczne stało się ustalenie, jakie przepisów – ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), czy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.) – znajdują zastosowanie w sprawie wszczętej na wniosek Zakładu Unieszkodliwiania Stałych Odpadów Komunalnych w Warszawie, złożony w dniu 29 października 2008 r., bowiem wymienione ustawy w odmienny sposób regulują zasady udziału ekologicznych organizacji społecznych w postępowaniach z zakresu ochrony środowiska.

W szczególności, art. 33 ust. 1 pierwszej z wymienionych ustaw (w brzmieniu obowiązującym do dnia 15 listopada 2008 r., tj. do dnia wejścia w życie drugiej ustawy), stanowił, iż *organizacje ekologiczne, które, uzasadniając to miejscem swojego działania, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu administracyjnym wymagającym udziału społeczeństwa i złożyły uwagi lub wnioski w ramach tego postępowania, uczestniczą w tym postępowaniu na prawach strony; przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się*. Ust. 1a wymienionego artykułu nadmieniał, że *zgłoszenie przez organizacje ekologiczne chęci uczestniczenia w postępowaniu powinno nastąpić równocześnie ze złożeniem uwag lub wniosków, o których mowa w ust. 1; zgłoszenia chęci uczestniczenia po złożeniu uwag lub wniosków nie uwzględnia się*.

Z kolei art. 44 ust. 1 drugiej z wymienionych ustawy stanowił, iż *organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się*. Ust. 2 wymienionego artykułu nadmieniał, że *organizacji ekologicznej służy prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa prowadzonym przez organ pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w takim postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym organizacja uczestniczy na prawach strony*. Przepisy te weszły w życie z dniem 15 listopada 2008 r.

Dla określenia, które z przytoczonych regulacji znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie, kluczowe znaczenie ma art. 153 ust. 1 ustawy; zgodnie z tym przepisem, *do spraw wszczętych, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 144 [tj. ustawy Prawo ochrony środowiska], przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a niezakończonych decyzją ostateczną stosuje się (...) przepisy dotychczasowe.*

Jak wynika z dotychczasowych rozważań, postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte – stosownie do art. 61 § 3 k.p.a., zgodnie z którym *datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej* – w dniu 29 października 2008 r., znajdują zatem do niej zastosowanie przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska, w tym – jej art. 32 i 33.

Kolegium nie podziela jednocześnie stanowiska zaprezentowanego przez Stowarzyszenie Zielone Mazowsze w piśmie z dnia 26 października 2009 r. Ani Prezydent m. st. Warszawy jako organ pierwszej instancji, ani SKO jako organ wyższego stopnia nie są uprawnione do oceny, czy określone przepisy są zgodne z odpowiednimi regulacjami prawa unijnego. Kolegium stoi zresztą na stanowisku, że dopóki przepisy prawa krajowego obowiązują, dopóty wiążą one organy zobligowane do ich stosowania; innymi słowy – organ taki nie może samowolnie uchylić się od stosowania prawa krajowego tylko i wyłącznie na podstawie własnej opinii co do jego zgodności – lub jej braku – z prawem unijnym.

I.2. Z art. 33 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska wynika, iż dla dopuszczenia organizacji ekologicznej do udziału w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach konieczne jest spełnienie łącznie dwóch warunków:

- zgłoszenie chęci uczestniczenia w określonym postępowaniu,
- złożenie uwag lub wniosków w ramach tego postępowania.

Jak wynika z przedłożonych przez organ pierwszej instancji akt niniejszej sprawy, Towarzystwo na Rzecz Ziemi oraz Stowarzyszenie Technologii Ekologicznych Silesia ani nie zgłosiły chęci uczestnictwa w przedmiotowym postępowaniu przed wydaniem decyzji Prezydenta m. st. Warszawy Nr 607/OŚ/2009 z dnia 16 czerwca 2009 r., ani nie złożyły uwag lub wniosków w ramach tego postępowania. Pierwszym pismem, które rzeczne podmioty złożyły w toku wspomnianego postępowania, były – odpowiednio – datowane na dzień 15 lipca 2009 r. oraz nie datowane, nadane w urzędzie pocztowym w dniu 16 lipca 2009 r., odwołania od wymienionej decyzji Prezydenta m. st. Warszawy. Oznacza to, że ani Towarzystwu na Rzecz Ziemi, ani Stowarzyszeniu Technologii Ekologicznych Silesia nie został przyznany w niniejszym postępowaniu status podmiotu działającego na prawach strony, a w konsekwencji –nie mogą ono złożyć skutecznie odwołania od decyzji Prezydenta m. st. Warszawy Nr 607/OŚ/2009 z dnia 16 czerwca 2009 r.

Analogiczna sytuacja dotyczy Stowarzyszenia Ekologicznego Światowid, które co prawda w piśmie z dnia 10 kwietnia 2009 r. złożyło uwagi i wnioski do raportu o oddziaływania na środowisko przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego, jednakże nie zgłosiło wprost chęci uczestniczenia w niniejszym postępowaniu. Również zatem i to Stowarzyszenie nie może skutecznie zaskarżyć decyzji Prezydenta m. st. Warszawy Nr 607/OŚ/2009 z dnia 16 czerwca 2009 r.

Przedstawione powyżej okoliczności nie stanowią jedynych przesłanek stwierdzenia, że Towarzystwu na Rzecz Ziemi, Stowarzyszeniu Technologii Ekologicznych Silesia oraz Stowarzyszeniu Ekologicznemu Światowid nie przysługują uprawnienia do działania w niniejszej sprawie na prawach strony. Inne przesłanki, nie mniej istotne, omówione zostaną w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

I.3. Z przepisów art. 31-33 ustawy Prawo ochrony środowiska w zakresie udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie ochrony środowiska wynika, że w takim postępowaniu regulowanym normami tej ustawy szczególnej można równolegle składać uwagi oraz wnioski, jak też być niezależnie od tego dopuszczonym do udziału w tym

postępowaniu i występować w nim na prawach strony. Przypomnieć jednak należy, iż zgłoszenie uwag i wniosków nie jest równoznaczne z uczestnictwem w nim na prawach strony. Niewątpliwie konieczne jest w takim wypadku wydanie stosownego postanowienia w trybie art. 31 § 2 k.p.a. Niedopuszczenie do udziału na prawach strony stosownym postanowieniem przed organem pierwszej instancji, uniemożliwia organizacji ekologicznej skuteczne wniesienie odwołania.

Analogiczny pogląd zaprezentował Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 listopada 2008 r. (sygn. akt II OSK 1363/07, Lex nr 503485).

W przedłożonych przez organ pierwszej instancji aktach niniejszej sprawy brak jest postanowień o dopuszczeniu składających zażalenie stowarzyszeń do udziału w postępowaniu zakończonym decyzją Prezydenta m. st. Warszawy Nr 607/OŚ/2009 z dnia 16 czerwca 2009 r. Niezależnie zatem od przywołanych w dotychczasowych rozważaniach przesłanek również z tego względu złożenie odwołania przez wymienione wcześniej trzy stowarzyszenia na decyzję Prezydenta m. st. Warszawy Nr 607/OŚ/2009 z dnia 16 czerwca 2009 r. nie jest możliwe.

II.1. Zgodnie z dyspozycją art. 127 § 1 k.p.a., *od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie.*

W myśl art. 28 k.p.a. – *stroną [postępowania administracyjnego] jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.* Oznacza to, że stroną postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 k.p.a. będzie osoba fizyczna lub też inna jednostka organizacyjna, która na podstawie prawa obowiązującego może czy powinna uzyskać konkretne korzyści albo też może być (powinna być) obciążona powinnością określonego zachowania wyznaczonego nakazem lub zakazem, jednakże dopiero po skonkretyzowaniu ich w decyzji administracyjnej przez organ administracji publicznej, działający w granicach jego właściwości i kompetencji.

Za stronę postępowania administracyjnego może być uznany jedynie podmiot, który – zgodnie z własną oceną stanu faktycznego i prawnego sprawy – posiada interes prawny lub obowiązek, o których należy rozstrzygnąć przez wydanie decyzji administracyjnej. Żądanie wszczęcia postępowania, wniesione przez ten podmiot, będzie jednak skuteczne tylko wtedy, gdy można wskazać przepis prawa materialnego, który dopuszcza istnienie takiego właśnie interesu prawnego lub obowiązku.

Treścią pojęcia „interesu prawnego” jest publiczne prawo podmiotowe rozumiane jako przyznanie przez przepis prawa jednostce konkretnej korzyści, które można realizować w postępowaniu administracyjnym, bo orzeka się o nich przez wydanie decyzji administracyjnej. Cechami tego interesu będzie to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego (za: Borkowski w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, Warszawa 1998, Art. 27, Nb. 7).

W postanowieniu z dnia 30 maja 1984 r. (sygn. akt II SA 789/84, niepubl.) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że *interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przyniotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośrednio wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie za stronę.* W wyroku z dnia 12 stycznia 1999 r. (sygn. akt III SA 4729/97), niepubl.) NSA podkreślił z kolei, iż *podstawowe znaczenie dla oceny, czy ktoś jest stroną, ma ocena, czy zainteresowany ma „interes prawny” w załatwieniu sprawy. O ocenie takiej nie decyduje jednak wewnętrzne przekonanie danej osoby, lecz przepis prawa materialnego,* w wyroku z dnia 15 października 1998 r. (sygn. akt III SA 955/97, niepubl.) uznał zaś, że *istotną cechą „strony” w rozumieniu art. 28 k.p.a. jest to, że jest ona podmiotem własnych praw (interesów prawnych) lub obowiązków, które podlegają skonkretyzowaniu w postępowaniu*

administracyjnym. Pojęcie strony, jakim posługuje się art. 28 k.p.a., może być wyprowadzone tylko z przepisów prawa materialnego, czyli normy prawnej, która stanowi podstawę ustalenia uprawnienia lub obowiązku.

Twierdzenie jednostki, że decyzja organu pierwszej instancji dotyczy jej interesu prawnego lub obowiązku daje podstawę do wszczęcia postępowania odwoławczego, a postępowanie to zakończy się decyzją o umorzeniu postępowania odwoławczego wtedy, gdy twierdzenie jednostki nie znajduje podstaw w normach prawa materialnego. Istotne zatem znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy będzie miało ustalenie, kogo w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu uznać należy za stronę w rozumieniu art. 28 k.p.a.

Orzecznictwo sądów administracyjnych nie pozostawia w tej mierze żadnych wątpliwości. W wyroku z dnia 2 czerwca 2005 r. (sygn. akt IV SA 2586/03, Lex nr 179130) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, iż *ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2001 r. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.) gwarantuje społeczeństwu udział w postępowaniach w sprawie ochrony środowiska. Nie znaczy to jednak, że każdy obywatel, czy też inny podmiot działający w społeczeństwie, ma z mocy tej ustawy przymiot strony. Krąg podmiotów posiadających interes prawny w przypadku inwestycji mającej istotny wpływ na środowisko jest jednak szerszy niż w przypadku innych inwestycji. Decyduje o tym zasięg oddziaływania takiej inwestycji na środowisko. Obowiązkiem organu było, więc ustalenie w oparciu o raport oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko, kto jest stroną tego postępowania oraz kto nie ma tego przymiotu i dlaczego. Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 września 2006 r. (sygn. akt II OSK 726/06, Lex nr 203457) podkreślił m.in., że *właściciele lub wieczyści użytkownicy działek sąsiadujących z nieruchomością, której dotyczy postępowanie, mogą być jego stroną po wykazaniu w konkretnej sprawie i w konkretnych okolicznościach tej sprawy przesłanek z art. 28 k.p.a., a więc wpływu wyniku tego postępowania na własny interes prawny lub obowiązek. Uznanie za stronę właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości dalek położonych wymaga wykazania, że wynik postępowania dotyczy ich interesu prawnego lub obowiązku.**

W niniejszej sprawie zatem za strony postępowania, oprócz wnioskodawcy, tj. Zakładu Unieszkodliwiania Stałych Odpadów Komunalnych (m. str. Warszawy), uznać należy również właścicieli lub użytkowników wieczystych wszystkich działek sąsiadujących z terenem przedmiotowej instalacji, tylko wtedy jednak, gdy zamierzenie to wywiera wpływ na owe działki.

Konsekwencją powyższej konstatacji będzie stwierdzenie, iż – w świetle dyspozycji art. 127 § 1 k.p.a. – w toku niniejszego postępowania prawo do złożenia odwołania przysługuje – poza wnioskodawcą – jedynie właścicielom lub użytkownikom wieczystym działek sąsiadujących z nieruchomością, na której ma być zrealizowana przedmiotowa inwestycja, i na które inwestycja ta może w przyszłości wywrzeć wpływ.

Ustalenie, czy w konkretnym przypadku taki wpływ zaistnieje, powinno nastąpić w oparciu o całość zebranego w toku postępowania materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem opracowanej zgodnie z odpowiednimi regulacjami informacji o planowanym przedsięwzięciu oraz wypisu z rejestru gruntów.

II.2. Jak wskazano powyżej, pismem z dnia 29 września 2009 r. Kolegium – wobec faktu, iż w przedłożonych przez organ pierwszej instancji aktach sprawy brak było dowodu na to, że Stanisław Biega posiada interes prawny w rozstrzygnięciu niniejszej sprawy – wezwało wymienionego odwołującego do wykazania w terminie 7 dni od daty doręczenia owego pisma, że po jego stronie istnieje interes prawny uzasadniający uznanie za stronę niniejszego postępowania w rozumieniu art. 28 k.p.a.

Z adnotacji na załączonej do akt sprawy kopercie, w której wysłano rzeczony pismo, wynika, że znajdująca się w niej przesyłka została po raz pierwszy awizowana adresatowi w

dniu 6 października 2009 r., po raz drugi zaś – w dniu 14 października 2009 r. W dniu 21 października 2009 r., po upływie terminu na jej odebranie, przesyłka została zwrócona nadawcy.

W tym miejscu zauważyć należy, iż – zgodnie z dyspozycją art. 42 § 1 k.p.a. – pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. W myśl art. 44 § 1 k.p.a., w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 (...) poczta przechowuje pismo przez okres czternastu dni w swojej placówce pocztowej; § 2 tegoż przepisu stanowi, że zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. Stosownie do § 3 cytowanego przepisu, w przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia. Wreszcie, zgodnie z § 4 tegoż przepisu, doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

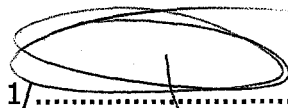
Z powyższego wynika, iż – w świetle przedstawionych okoliczności – pismo Kolegium z dnia 29 września 2009 r. zostało doręczone Stanisławowi Biedze w dniu 19 października 2009 r. (doręczenie zastępcze pisma na podstawie art. 44 § 4 k.p.a.), a co za tym idzie – że termin do wykazania istnienia po jego stronie interesu prawnego w rozstrzygnięciu niniejszej sprawy upłynął w dniu 26 października 2009 r. Do chwili obecnej odpowiedni dowód na potwierdzenie istnienia takiego interesu do Kolegium nie wpłynął.

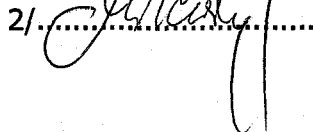
W świetle powyższych rozważań brak jest zatem podstaw do uznania, iż Stanisław Biega może skutecznie złożyć odwołanie od decyzji Prezydenta m. st. Warszawy Nr 607/OŚ/2009 z dnia 16 czerwca 2009 r., brak jest bowiem podstaw do uznania, że sposób rozstrzygnięcia tej sprawy wpłynie bezpośrednio na sferę posiadanych przez niego w chwili obecnej praw i/lub obowiązków.

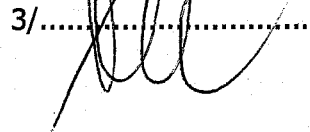
Powyższe oznacza, że przedmiotowe odwołania zostały wniesione przez podmioty, który nie posiadają legitymacji procesowej do tego rodzaju działania, gdyż nie są ani stronami niniejszego postępowania, ani nie zostały dopuszczone do udziału w nim na prawach strony przed jego zakończeniem, ani też nie posiadają uprawnień do decydowania o bycie postępowania wszczętego na żądanie innego podmiotu, a co za tym idzie – postępowanie odwoławcze w niniejszej sprawie należy umorzyć, stosownie do dyspozycji art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a., jako wszczęte na skutek działania podmiotów do tego nieuprawnionych.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie instancyjnym, może być jednak zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Kolegium, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

Skład Orzekający:

1/.....

2/.....

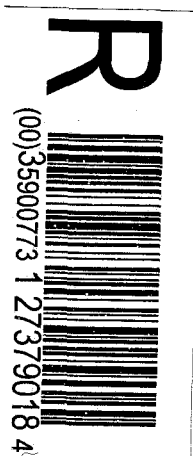
3/.....

Otrzymują (adresy osób fizycznych – w aktach sprawy):

1. Stowarzyszenie Zielone Mazowsze, 00-695 Warszawa, ul. Nowogrodzka 46 lok. 6.
2. Stowarzyszenie Ekologiczne Światowid, 03-703 Warszawa, ul. Olszowa 8 lok. 104.

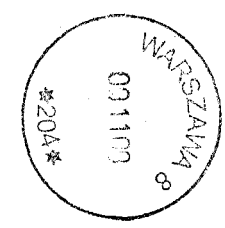
3. Stowarzyszenie Technologii Ekologicznych Silesia, 45-219 Opole, ul. Tulipanów 10.
4. Towarzystwo na Rzecz Ziemi, 32-600 Oświęcim, ul. Leszczyńskiej 7.
5. Stanisław Biega.
6. Dariusz Górczewski, Zakład Unieszkodliwiania Stałych Odpadów Komunalnych, 04-459 Warszawa, ul. Gwarków 9.
7. Prezydent m. st. Warszawy, również celem powiadomienia pozostałych stron postępowania w trybie przewidzianym przez art. 49 k.p.a.
8. a/a

108

KOC/3687/Ar/09

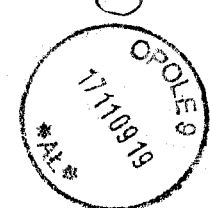
Samorządowe
Kolegium Odwoławcze
Warszawa
Kolecka 10
02-530 Warszawa

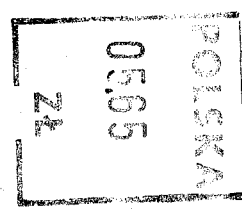
42

Stowarzyszenie Technologii
Ekologicznych Silesia

ul. Tulipanów 10
45-219 Opole

Potwierdzenie odbioru
Listu Poleconego

ADRES
AWIZOWANIA
dnia 2009-05-21

2009-05-21
13:14